

Culoarea zorilor

Gerra Orivera

un pas sau un infinit măsura

"rămâi unde ești"
am primit sentință celestă
"e tărâmul cel mai curat pe care l-am pus deoparte
pentru tine
doar să descoperi cine ești"

promit să nu vorbesc despre așteptări
am dat pagina aceasta
nu regret
zorii aceștia străni
ies ca un abur deasupra ruinelor
din jurnalul vieții prăfuit spicuiesc
genunchi juliți în temple
iubiri
proteste
blasfemii și multe
multe candori
cad războaie
frunze uscate în solul timpului
dinții de lapte ai tuturor (cu precădere ai mei) produc seisme
spațiul nu-și mai încapă infinitul plângerile
înainte forului suprem n-au primit încă răspuns
duetul în alb și negru al vieții
rănește fără să vrea oricare clapă voi apăsa
diapazonul inimii
reverberează sunetul prim
acum în frânger
măine și ieri în vise rotund
culori reci împletesc sunete fierbinți
îmbrățișarea doare
purifică
înalță

pentru povestea subțire a fiecăruia
cerul de sub mine
colectează vinovății
ca și ceilalți adușmec vânturile
spiritele își duc piatra de jertfă în gleznă
pulsează vulnerabil nemurirea în buza copilului
ce râde a plânge la soare

doar lunaticii dezghioacă scoica în valul
care se pierde în zare perla în urechea ursitei
lucește stins

păsările și-au strâns demult văzduhurile din oameni
doar câte un apus stingher
luminează

drumul în mine